

UCHWAŁA NR XXXVI/271/2026
RADY MIEJSKIEJ W RADŁOWIE
z dnia 23 lipca 2026 r.
w sprawie skargi na radnego Rady Miejskiej w Radłowie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r., poz.662 ze zm.), art.238 §1 w zw. z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r., poz. 1691 ze zm.) po zasięgnięciu opinii Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miejska w Radłowie, uchwala, co następuje:

§ 1

1. Uznaje się, że rozpatrzenie skargi na radnego Rady Miejskiej w Radłowie – Pana Marcina Małka nie należy do właściwości Rady Miejskiej w Radłowie.
2. Stwierdza się brak organu właściwego do rozpoznania skargi wskazanej w ust.1

§ 2

Niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uzasadnienie stanowiska Rady Miejskiej w Radłowie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Radłowie, upoważniając go do zawiadomienia Skarżącego o treści rozstrzygnięcia.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 15 czerwca 2026 r. do Przewodniczącego Rady Miejskiej w Radłowie wpłynęła skarga osoby fizycznej na Radnego Rady Miejskiej w Radłowie. Zgodnie z obowiązującą w tym zakresie procedurą Przewodniczący skierował skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji. W celu zbadania zasadności skargi Komisja na posiedzeniu w dniu 13 lipca 2026r., dokonała analizy treści skargi. Ponadto Komisja zasięgnęła opinii radcy prawnego w celu wyrażenia opinii, czy Rada Miejska jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowej skargi.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 13 lipca 2026r., zajęła stanowisko, w formie opinii, że rozpatrzenie przedmiotowej skargi nie należy do właściwości Rady Miejskiej w Radłowie.

Zgodnie z art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego, przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwienie spraw. Przepisy powszechnie obowiązującego prawa dotyczące postępowania skargowego uregulowanego w Dziale VIII ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego nie wskazują rady gminy jako organu właściwego do rozpatrywania skarg na sposób wykonywania obowiązków radnego.

Przepisy ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (art. 23 i 24) regulują obowiązki radnego w zakresie sposobu wykonywania przez niego mandatu. Zgodnie z przyjętą zasadą mandatu niezwiązanego sprawowanie mandatu radnego nie może być w żaden sposób ograniczane, zarówno przez wyborców jak i samą radę. Radny reprezentuje wspólnotę samorządową na zasadzie wspólnego mandatu, w ramach konstytucyjnie chronionej wolności sumienia (art. 53 ust.1 Konstytucji RP). Także w innych ustawach regulujących kwestie związane z mandatem radnego, w szczególności w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy, brak jest takiego przepisu, który zezwalałby na ograniczanie swobody radnego w wykonywaniu przez niego mandatu.

W świetle obowiązujących przepisów prawa nie istnieje upoważnienie rady do dyscyplinowania radnego, a w konsekwencji właściwa rada nie jest organem władnym do rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi na działalność osoby wchodzącej w skład tego organu.

Powyższe stanowisko zostało potwierdzone w orzeczeniach wojewódzkich sądów administracyjnych np. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 19 marca 2013 r. sygn. akt IV SA/GI 543/12 LEX nr 1437706, w którym sąd ten wskazał, że obowiązki radnego, również w wymiarze etyczno-moralnym wyczerpująco regulują m.in. art. 23 i następne ustawy o samorządzie gminnym, zaś Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi w wyroku z dnia 19 września 2014 r. sygn. akt III SA/Łd 676/14 stwierdził, iż rada gminy nie jest uprawniona do podejmowania uchwały, której przedmiotem jest negatywna ocena działalności samorządowej radnego. Rada nie ma prawa oceniać działalności samorządowej radnego, gdyż w ten sposób wpływa na jego swobodę w wykonywaniu mandatu.

Nadto również w ocenie Wojewody Śląskiego, ani tego organu, ani rady gminy nie można uznać za organ właściwy do rozpatrywania skarg na działalność związaną z wykonywaniem mandatu przez indywidualnego radnego (por. rozstrzygnięcie nadzorcze z dnia 30.12.2022 r. NPII.4131.1.1038.2022 oraz rozstrzygnięcie nadzorcze z dnia 20.02.2023r. NPII.4131.1.122.2023 r.). Również Wojewoda Mazowiecki w rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 20 kwietnia 2021r., WNP-I.4131.74.2021.MPZ , również uznał, że „ (....) w obowiązującym stanie prawnym brak jest możliwości rozpatrywania przez radę gminy skargi na radnego. W tym miejscu należy zaznaczyć, że mandat radnego jest mandatem wolnym.(....)”.

Brak uregulowania organu właściwego do rozpatrzenia skargi na radnego oraz liczne rozstrzygnięcia nadzorcze stwierdzające nieważność uchwał rady gminy w sprawie rozpatrzenia skargi na radnego skutkują stwierdzeniem, że rada, jako organ stanowiący gminy, nie posiada kompetencji do rozstrzygania skarg na radnych. Żaden z przepisów nie normuje wprost kompetencji do rozpoznawania skarg na działalność radnego.

Podsumowując Komisja Skarg i Wniosków opiniuje, iż Rada Miejska w Radłowie nie jest upoważniona do rozpatrzenia niniejszej skargi. Zgodnie z art. 231 § 1 kodeks postępowania administracyjnego jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ. Jednak jak wyżej wskazano brak jest organu właściwego do rozpatrzenia skargi na radnego.